

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Láncki István ügyvéd (5000 Szolnok, Ady E. u. 23. fszt. 2/A.) által képviselt felperesnek a dr. Dobrossy István Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Dobrossy István ügyvéd, 4025 Debrecen, Simonffy u. 57.) által képviselt alperes ellen küldöttgyűlési határozat felülvizsgálata iránti perében a Fejér Megyei Bíróság 2007. március 8-án kelt 18.G.40.065/2006/16. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A cégnyilvántartás adatai szerint az alperest a 2002. április 26-án kelt létesítő okirat alapján 2002. július 22-én jegyezték be a cégjegyzékbe. Az alperesből elnevezéssel egy újabb - a cégjegyzékbe 2003. november 5-én bejegyzett - vízgazdálkodási társulat alakult 2003. június 23-án. Ugyanazon a napon alperes küldöttgyűlése módosított egységes szerkezetű alapszabályt fogadott el, amelyet utóbb 2005. április 26-án és május 12-én megtartott küldöttgyűlésein ismételtén módosított.

Az alperes módosított alapszabályának 4.1. pontja értelmében a társulat legfőbb szerve a küldöttgyűlés, amely az alakuló közgyűlésen a tagok által megválasztott 19 küldöttből áll. A küldöttgyűlést az Intéző Bizottság hívja össze. Az összehívás módjára, a küldöttgyűlés határozatképességére nézve az alapszabály 4.1.4., 4.1.5 és 4.1.7 pontjai rendelkeznek.

Az alapszabály 4.1.3 c/ pontja szerint a differenciált érdekeltségi hozzájárulás elveinek kialakítása és a tagok fizetési kötelezettségének megállapítása a küldöttgyűlés hatáskörébe tartozik.

Az érdekeltségi hozzájárulás összegéről, megfizetéséről az alapszabály 7.2.2. pontja differenciáltan rendelkezik. Az érdekeltségi hozzájárulás egységnyi összegét 1.400.000 forintban állapítja meg. Kimondja továbbá azt is, „azok a természetes személyek, akik az érdekeltségi hozzájárulás megfizetésére az szerződést kötnék és engedményezési nyilatkozatot írnak alá a társulat javára, fizetési kötelezettségüket a lakástakarék szerződés keretei között, a szerződés feltételei szerinti módon teljesítik és jogosulttá válnak az e formával járó különféle kedvezmények és támogatások igénybevétele" részletfizetés esetén 65.000 forint, egyösszegű befizetés esetén 60.000 forint érdekeltségi hozzájárulást tartoznak fizetni, tekintettel arra, hogy e konstrukcióban a futamidő végére - a különféle támogatások és kedvezmények elszámolásával együtt - a számlán a teljes érdekeltségi hozzájárulás megképződik, amelyet a szerződő fél a társulatra engedményez. Az alapszabály kimondja azt is, „a fizetésnek ezt a módját a társulat megalakulása előtt, illetve azt követő 30 napon belül választhatták az érintettek”.

A lakástakarék szerződést nem kötő természetes személyek érdekeltségi hozzájárulásának összegét az alapszabály 250.000 forintban állapítja meg.

Az alapszabály azt is rögzíti, a küldöttgyűlés 2005. május 12-től 80.000 forintra mérsékli azon természetes személyek érdekeltségi hozzájárulás fizetési kötelezettségét, „aki nem értesült az LTP szerződés megkötésének lehetőségéről, illetve aki LTP szerződést sem a saját nevében sem vele egy háztartásban élő közeli hozzátartozója nevében objektív okból nem köthetett, (pl.: már minden érintett rendelkezett ilyenekkel). Az alapszabály értelmében a mérséklést igénylőknek írásbeli indokolt kérelmüket ezen alapszabályi rendelkezésekről való értesítés kézhezvételétől számított 30 napon belül kell benyújtaniuk a küldöttgyűléshez. A kérelmekről a küldöttgyűlés egyszerű szótöbbséggel dönt, a határozatról a tagot írásban értesíteni kell, egyebek mellett megjelölve a határozat számát, a hozzájárulás összegét, fizetésének módját, határidejét, a mulasztás jogkövetkezményét és a jogorvoslat lehetőségét is.

A felperes 2005. június 28-án kelt levelében az érdekeltségi hozzájárulás 80.000 forintra mérséklését kérte alperestől arra hivatkozással, „bizonyíthatóan nem tudott” a társulat megalakulásáról, ő és házastársa is rendelkeztek, rendelkeznek érvényes lakástakarék szerződéssel, így megfelelnek a társulat határozatában foglaltaknak.

Az alperes 2005. július 21-én kelt levelében felhívta a felperest, 15 napon belül küldje meg a lakástakarék pénztár igazolását arról, hogy neki, továbbá a vele egy

háztartásban élőknek melyik időszakban volt érvényes előtakarékosági szerződése, egyebekben pedig arra is utalt, a módosított alapszabály szerint felperes csak akkor jogosult a mérsékelt érdekeltségi hozzájárulásra, ha sem ő, sem a vele egy háztartásban élő közeli hozzátartozók nem tudtak objektív okok miatt lakástakarék szerződést kötni.

Az alperes 2005. augusztus 4-én azonos tartalommal újabb levelet küldött felperesnek.

A felhívásra küldött válaszlevelében felperes közölte, ő és házastársa 2004. márciusában kötött lakástakarék szerződést. Ennek igazolására fénymásolatban csatolta az 2004. április 27-én kelt, neki illetve házastársának címzett levelét a lakás előtakarékosági szerződéskötési ajánlat visszaigazolásáról. A levél egyebek mellett rögzíti, a lakástakarék pénztár elfogadja a címzettek lakástakarékossági szerződéskötési ajánlatát. A felperes levelében egyebekben utalt arra is, több alkalommal előterjesztett kérelme ellenére sem az alperesi társulat megalakulásáról, sem szétválásáról nem kapott „hitelt érdemlő tájékoztatást”, az első hivatalos levelet alperes irodájában július 21-én személyesen vette át.

Az alperes 2005. augusztus 30-i küldöttgyűlése 14/2005.(08.30.) Kgy. számú határozatával más kérelmezők mellett a felperes mérsékelt érdekeltségi hozzájárulás fizetése iránti kérelmét is elutasította, mert egyetértve az Intéző Bizottság javaslatában foglaltakkal úgy ítélte meg, „nem megfelelő az igazolás”.

Az alperes Intéző Bizottságának elnöke 2005. szeptember 16-án kelt levelében értesítette felperest, a küldöttgyűlés 14/2005.(08.30) Kgy. számú határozatával kérelmét elbírálta, a felhozott érveket nem fogadta el, az eredeti kiértékelés szerint kell a 250.000 forintot megfizetnie.

A felperes 2005. október 24-én előterjesztett, 2005. november 24-én módosított keresetében az alperes 14/2005.(08.30.) Kgy. számú küldöttgyűlési határozatának hatályon kívül helyezését, a per jogerős befejezéséig a határozat végrehajtásának felfüggesztését, az alperes perköltségben marasztalását kérte a Ptk. 4. § (1) bekezdésére és 5. § (1) bekezdésére alapítva.

Egyebek mellett előadta, az alperesi társulattól annak megalakulását követően több alkalommal kért tájékoztatást a mérsékelt összegű érdekeltségi hozzájárulás feltételét jelentő lakáskassza szerződésre, illetve a hozzájárulás mérséklésére nézve, az alperes azonban a szükséges felvilágosítást nem adta meg, ezzel megsértette 160/1995.(XII.26.) Korm. rendelet (Rendelet) 12. § (1) bekezdés c) pontjának rendelkezését. Az alperesi alapszabályban a mérsékelt érdekeltségi hozzájárulás feltételeként kikötött lakástakarék szerződést és az ahhoz kapcsolódó, a lakástakarék szerződésből eredő követelés, valamint a magánszemélyeket megillető közműfejlesztési támogatás engedményezésére vonatkozó

megállapodást a megfelelő tájékoztatás hiányára és jogi aggályaira tekintettel, „objektív okból” nem írta alá. E körben utalt arra is, a lakástakarék szerződésből eredő követelések és a közműfejlesztési támogatás engedményezésének jogszabálysértő voltát az Állami Számvevőszék is megállapította. Ő és házastársa 2004. március 13-án lakástakarék szerződést kötött az , a szerződés azóta is fennáll, az abban vállalt fizetési kötelezettségeiknek maradéktalanul eleget tesznek. Kétségtelen, az alperesi alapszabály szerint a mérsékelt összegű érdekeltségi hozzájárulás igénybevétele érdekében a lakástakarék szerződések megkötésére a társulat megalakulása előtt, illetve ezt követő harminc napon belül volt lehetőség. Ugyanakkor valójában ebben az időszakban a szerződéskötésre nem volt mód, a lakástakarék szerződéseket ténylegesen nem ebben az időszakban kötötték. Egyebekben pedig az alapszabály a mérsékelt érdekeltségi hozzájárulás igénybevétele érdekében kötetendő lakástakarék szerződés tartalmáról nem rendelkezik és erre felvilágosítást alperes nem adott.

Az érdekeltségi hozzájárulás mérséklésének lehetőségéről az alperes 2005. május 30-i leveléből szerzett tudomást. Ezt követően terjesztette elő a mérséklés iránti kérelmét, amelyhez utóbb alperesi felhívásra csatolta a lakástakarék szerződésekre vonatkozó igazolást. Alperes annak ellenére utasította el a hozzájárulás mérséklése iránti kérelmét, hogy 2004. márciusától rendelkezett lakástakarék-szerződéssel és így megfelelt a módosított alapszabályban meghatározott feltételeknek. Az elutasításra valójában azért került sor, mert nem volt hajlandó aláírni azokat a szerződéseket, amelyeket alperes jogellenesen feltételként szabott. Az alperes határozata ezért jogszabálysértő.

Egyebekben hivatkozott arra is, alperes megalakulására, „szétválására”, a küldöttek egy részének megválasztására is jogszabálysértően került sor, a társulat elnöke pedig sem a szükséges szakirányú végzettséggel, sem a társulat érdekeltségi területén ingatlan tulajdonnal nem rendelkezik. Az alperes egész működése jogszabálysértő, alperes szervei sem jöttek létre érvényesen, az alperes valamennyi határozata önmagában ezért is érvénytelen.

Alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, a felperes által kérelme alátámasztására csatolt, az OTP Lakástakarék Pénztár által 2004. április 27-i dátummal kiállított okiratok alkalmatlanok voltak annak igazolására, hogy a felperes rendelkezett hatályos lakástakarék szerződéssel, ezért az alapszabály és a jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően került sor a felperes kérelmének elutasítására. Állította, a határozat előkészítése, meghozatala során jóhiszeműen, tisztességesen, a kölcsönös együttműködés szabályainak megfelelően és a joggal való visszaélés tilalmának szem előtt tartásával járt el. Hangsúlyozta, felperes kereseti előadása szerint jogi aggályai miatt nem írta alá a lakástakarék szerződést. Ez pedig azt bizonyítja, hogy felperes állításával szemben tudomással rendelkezett a kedvezményes finanszírozási konstrukcióról. Állította, felperesnek a 2003. november 20-án és december 9-én kelt és részére 2003. november 28-án illetve december 18-án kézbesített alperesi tájékoztató levelekből is minden szükséges információ

rendelkezésre állt a konstrukcióra nézve. Ennek igazolására csatolta a levelek másolatait és a kézbesítésüket igazoló tértivevények másolatait.

A per során állította azt is, mindenki számára nyilvánvaló volt, hogy a szerződések megkötésére vonatkozó 30 napos határidőt a az alperesi társulatból való kiválása időpontjától kellett számítani. Végül is 2003. év vége volt az az időpont, ameddig a kedvezményre jogosító lakástakarék-szerződést meg lehetett kötni. Egyebekben előadta azt is, az Állami Számvevőszék véleménye a vizsgált szervre nézve nem kötelező erejű, az Állami Számvevőszék jelentésében foglaltak egyébként sem képezik a per tárgyát, illetve ezen megállapításokat a közműfejlesztési támogatás visszaigénylésével összefüggésben később indult peres eljárásokban született jogerős ítéletek sem támasztják alá. Kifejtette továbbá azt is, az alperesi társulat megalakulásának, szervezeti változásának, működésének jogszerűsége szintén nem tárgya a pernek, így ebben a perben nem vizsgálható.

Alperes jogi képviselője ugyanakkor a per 2006. március 16-i tárgyalásán úgy nyilatkozott, felperes kérelme kedvező elbírálásban részesülhet, amennyiben igazolni tudja, hogy rendelkezik lakástakarék szerződéssel.

Ezt követően a per a felek megegyezése alapján szünetelt.

A felperes 2006. tavaszán újabb kérelmet nyújtott be alpereshez az érdekeltségi hozzájárulás mérséklése iránt.

Az alperes 2006. május 16-i küldöttgyűlése 3/2006.(05.16.) Kgy. számú határozatával ezt a kérelmet is elutasította. A döntésről a társulat elnöke 2006. május 26-án kelt levelében értesítette felperest utalva arra, a küldöttgyűlés a felhozott érveket nem fogadta el.

A felperes 2006. június 12-én kérte a per folytatását és keresetét kiterjesztve az alperes 3/2006.(05.06.) Kgy. számú küldöttgyűlési határozatának hatályon kívül helyezését is kérte. Korábbi nyilatkozatait fenntartva és részben megismételve hangsúlyozta, az alperesi alapszabály nem rendelkezik arról, hogy milyen tartalmú lakástakarék szerződés szükséges az érdekeltségi hozzájárulás mérsékléséhez és a lakástakarék szerződés megkötésére nyitva álló határidőt sem határozza meg egyértelműen. Alperes újabb határozatával annak ellenére utasította el a mérséklés iránti kérelmét, hogy igazolta, 2004. március 13-ától már házastársával együtt rendelkezik lakástakarék szerződéssel. Ezért az alperes újabb határozata is alapszabály és jogszabályellenes. Kifogásolta azt is, hogy sem a határozatból, sem az arról szóló értesítésből nem állapítható meg egyértelműen az elutasítás indoka, míg alperes elnöke a 2006. május 16-i küldöttgyűlés jegyzőkönyvébe foglalt nyilatkozatában az elutasítást a folyamatban lévő perrel indokolta. Indítványozta, hogy a bíróság tanúként hallgassa meg a társaság másik tagját, továbbá tegye a

per anyagává az alperes jogszabálysértéséről készült video felvételt. Egyebek mellett csatolta az alperes 2006. május 16-i küldöttgyűléséről készült jegyzőkönyvét. A jegyzőkönyv egyebek mellett az intézőbizottság elnökének nyilatkozatát is rögzíti, amely szerint a felperes kérelmét a küldöttgyűlés iménti határozatával nem támogatta, mivel per van folyamatban.

Az alperes továbbra is a kereset elutasítását kérte. Korábbi nyilatkozatait fenntartva hangsúlyozta, az alapszabály módosított 7.2.2. pontja alapján 2005. május 12-től az igényelhetette az érdekeltségi hozzájárulás mérséklését, aki nem értesült a lakástakarék szerződés lehetőségéről, illetve aki objektív okból nem köthetett ilyen szerződést. A rendelkezésre álló adatokból és a felperes nyilatkozataiból azonban egyértelműen megállapítható, hogy felperes tudott a szerződéskötés lehetőségéről, e lehetőségtől nem objektív okból, hanem amiatt esett el, mert saját elhatározásából a szerződéskötéstől elzárkózott. A felperes továbbá nem az alapszabályban rögzített célból, nem a csatorna-beruházási konstrukcióhoz kapcsolódóan és nem az ott megállapított határidőn belül kötötte meg a lakástakarék szerződést. Ez ugyancsak a felperesi kérelem megalapozatlanságát eredményezi. Mindezekre tekintettel a 3/2006.(05.16.) Kgy. számú határozat sem ellentétes az alapszabállyal és a jogszabályi rendelkezésekkel.

Az elsőfokú bíróság személyesen meghallgatta a felperest, aki a 2006. október 10-i tárgyaláson egyebek mellett úgy nyilatkozott, 2003. év végén „tette elé” az alperesi alapszabályban rögzített konstrukció szerinti szerződések tervezetét, akivel ekkor közölte, véleménye szerint a konstrukció nem felel meg a jogszabályoknak, ezért a szerződéseket nem írja alá. Előadta azt is, a 2003. év végén megtartott közmeghallgatáson kapott tájékoztatás szerint a hozzájárulás készpénzben történő befizetése esetén is alá kell írnia a szerződéseket.

Az elsőfokú bíróság 2007. március 8-án kelt ítéletével a keresetet elutasította, felperest az alperes részére 30.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolása szerint a rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan mind a 2005. augusztus 30-i, mind a 2006. május 16-i alperesi küldöttgyűlés összehívása, megtartása szabályszerű volt.

A rendelkezésre álló okiratok, adatok alapján az elsőfokú bíróság továbbá tényként állapította meg, hogy a felperes tudott a szerződéskötés lehetőségéről, azonban azt szubjektív okból, azért nem kötötte meg, nem értett egyet mert az alperes által kínált megoldással. Erre tekintettel felperes nem tarthatott igényt az alapszabály 7.2.2. pontja szerinti mérséklésre, a kérelmet elutasító alperesi határozat nem jogszabálysértő.

Az ítélet indokolása szerint továbbá a rendelkezésre álló adatokból az sem volt megállapítható, hogy a keresettel támadott határozatok meghozatala során alperes megsértette volna a Ptk. 4. § (1) bekezdésében és 5. § (1) bekezdésében foglaltakat. Az elsőfokú bíróság továbbá rámutatott, az iratbetekintési jog esetleges

sérelme továbbá az alperes vezető tisztségviselőjével kapcsolatos felperesi kifogások törvényességi felülvizsgálati eljárásra tartoznak. A jelen per tárgya a keresettel támadott határozatok felülvizsgálata, így a társulat megalakulásának jogszerűsége a jelen perben nem vizsgálható. A felperes tanúbizonyításra irányuló indítványát az elsőfokú bíróság azért mellőzte, mert megítélése szerint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok mellett az szükségtelen volt.

Az ítélettel szemben a felperes fellebbezett jogi képviselő útján. Az ítélet keresete szerinti megváltoztatását, az alperes perköltségben marasztalását kérte. A perben tett korábbi nyilatkozatait fenntartva és részben megismételve hangsúlyozta, a perben az alperes sem vitatta, hogy a lakástakarék szerződések megkötésére nyitva álló határidőt az alapszabály nem határozta meg egyértelműen. E körben hangsúlyozta azt is, az alapszabály 7.2.2. pontjának ezen rendelkezését az alperes a cégbíróság felhívására törvényességi felülvizsgálati eljárás keretében 2005-ben módosította, a lakástakarék szerződések megkötésekor az alapszabálynak ezen pontja teljesen más rendelkezéseket tartalmazott. Erre tekintettel is értelmezhetetlen az érintettek 30 napon belül történő választási lehetőségére utalás.

Hangsúlyozta azt is, az eljárás során nem vitatta, hogy tudott a szerződéskötés lehetőségéről, azonban azt jogszabályellenesnek tartotta. Ugyanakkor állította, miután a szerződéskötésre nézve az alapszabály határozott időpontot nem jelölt meg, a szerződéskötésről „nem késhetett le”, és miután kétséget kizáróan megállapíthatóan rendelkezett lakástakarék szerződéssel, az érdekeltségi hozzájárulás mérséklése iránti kérelme megalapozott.

Vitatta azt is, hogy az alperes megalakulásával, működésével, a vezető tisztségviselőivel kapcsolatosan megállapítható jogszabálysértések ne érintenék a per tárgyát. Állította, e jogszabálysértések a keresettel támadott határozatok semmisségét eredményezik.

Egyebekben a tanúbizonyításra irányuló indítványa mellőzését is sérelmezte. Kifogásolta továbbá azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem állapított meg tényállást és ítélete indokolásában nem jelölte meg azokat a jogszabályokat, amelyekre ítéletét alapítja.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte lényegében helyes indokaira tekintettel. Hangsúlyozta, a 2003-ban hatályos alapszabály rendelkezései szerint is kedvezmény igénybevételének a lakástakarék szerződés és a hozzá kapcsolódó szerződések megkötése volt az előfeltétele, a keresettel támadott küldöttgyűlési határozatok felülvizsgálata során pedig a meghozatalukkor hatályos alapszabályi rendelkezések az irányadók. Az alapszabály egyértelmű abban a vonatkozásban, hogy a lakástakarék szerződés megkötésére a társulat kiválását követő 30 napon belül volt lehetőség. A rendelkezésre álló adatokból, így különösen a felperes nyilatkozataiból pedig az is egyértelmű, hogy felperes nem objektív okból nem élt ezzel a lehetőséggel. Mindezekre tekintettel felperes nem jogosult a mérséklésre.

Ismételten hangsúlyozta azt is, a felperes mérséklés iránti kérelme azért is megalapozatlan, mert felhívás ellenére sem igazolta, hogy a lakástakarék szerződését az alapszabály 7.2.2. pontjában hivatkozott célból és az arra nyitva álló időben kötötte.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

A Vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (Vgtv.) 34. § (5) bekezdése értelmében a vízgazdálkodási társulat (víziközmű társulat, víztársulat) tagjai kötelesek a társulat közfeladatai ellátásának költségeihez az érdekeltségi egység arányában hozzájárulni.

A törvény 41. § (2) bekezdése szerint a hozzájárulás mértékét a taggyűlés állapítja meg, a taggyűlés az alapszabályban meghatározott feltételek szerint a hozzájárulás mértékét mérsékelheti, illetve megfizetését határozott időre felfüggesztheti.

A törvény 43. §-ának (1) bekezdése akként rendelkezik, a társulat tagja a társulat szervei által a tagsági jogviszonyával kapcsolatban hozott - jogszabályba vagy alapszabályba ütköző - határozat felülvizsgálatát kérheti a bíróságtól. A (2) bekezdés továbbá kimondja, a keresetet a határozat kézbestéséről számított 30 napos jogvesztő határidőn belül kell előterjeszteni.

Mindebből az is következik, a határidőben perrel nem támadott határozatok utóbb már vitássá nem tehetők, a társulat működésére nézve irányadók.

A vízgazdálkodási társulatok szervezetét, működését, az érdekeltségi hozzájárulást érintő részletes szabályokat a 160/1995.(XII.26.) Korm. rendelet (Rendelet) állapítja meg.

A rendelet 7. § (1) bekezdés c) pontja a taggyűlés (közgyűlés, küldöttgyűlés) hatáskörébe utalja a differenciált érdekeltségi hozzájárulás elveinek kialakítását.

A 12. § (1) bekezdés c) pontja szerint a tagot megilleti az a jog, hogy a tisztségviselőktől, a küldöttektől a társulat vagy saját érdekeltségét, egyéb jogát vagy kötelezettségét érintő ügyben felvilágosítást kérjen.

A 13. § (2) bekezdése pedig az érdekeltségi hozzájárulással kapcsolatos határozatról a tag írásbeli értesítését írja elő.

Az idézett jogszabályi rendelkezésekből leszűrhető, a törvényben megállapított jogvesztő határidőn belül a társulat tagját a társulat legfőbb szervének (közgyűlésének, küldöttgyűlésének) a tagsági viszonyával kapcsolatban hozott határozatai jogsértő vagy alapszabályba ütköző volta miatt is megilleti a perindítás joga, a határozat felülvizsgálatát pedig akár alaki, akár tartalmi jogszabálysértésre hivatkozással kezdeményezheti. Ugyanakkor az ilyen a perekben csakis a keresettel támadott határozat jogszerűségének felülvizsgálatára van mód, a

korábban meghozott és perrel nem támadott társulati határozatoknak, okiratoknak - így az alapításra vonatkozó határozatoknak -, illetve az azok szerinti működés jogszerűségének vizsgálata azonban kívül esik a per keretein.

Felperes a keresete alapjául szolgáló határozatok alaki jogszabálysértésének indokaiként az alperesi társulat megalakulása, szervezeti változása, a küldöttek megválasztása szabálytalanságára, illetve a társulat elnökével szembeni jogszabályi követelmények megsértésére hivatkozott.

A már kifejtettek szerint azonban ezen „előzményi” körülmények, indokok vizsgálata meghaladja a jelen per kereteit. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helytálló álláspontra helyezkedett, amikor e körben jogsértést nem állapított meg.

A keresettel támadott alperesi határozatok jogszerűségét felperes tartalmi szempontból lényegében arra hivatkozással vitatta, hogy az érdekeltségi hozzájárulás mérséklése iránti kérelmét alperes annak ellenére utasította el, hogy teljes mértékben megfelelt az alapszabályban meghatározott feltételeknek, figyelemmel arra is, hogy a kedvezmény igénybevételének feltételét jelentő lakástakarék szerződésekkel összefüggésben általa korábban kért szükséges felvilágosítást az alperes megtagadta, a lakástakarék szerződések megkötésére nyitva álló határidőt pedig az alperesi alapszabály egyébként sem határozta meg egyértelműen.

A jogvita elbírálásánál az alperesi alapszabály tartalmából kell kiindulni.

Az alapszabály rendelkezéseiből egyértelmű, hogy a mérsékelt érdekeltségi hozzájárulás fizetésének kedvezménye csakis a társulat azon természetes személy tagjait illette meg, akik az érdekeltségi hozzájárulás megfizetésére az alapszabályban részletesen meghatározott feltételek szerint, „konstrukció keretében” - részben az érdekeltségi hozzájárulás teljesítése céljából - kötöttek lakástakarék-szerződést.

A 2005. május 12-én módosított alapszabály helyes értelmezése szerint továbbá az érdekeltségi hozzájárulás 80.000 forintra mérséklésére csakis az válhatott jogosulttá, aki korábban nem értesült a lakástakarék-szerződés alapszabályban meghatározott konstrukció keretében történő megkötésének lehetőségéről vagy valamely objektív okból nem köthetett ilyen szerződést.

A rendelkezésre álló adatokból - így különösen az alperes 2003. november 30-i és december 9-i, a társulati tagoknak, köztük a felperesnek küldött, az érdekeltségi hozzájárulás megfizetésére és az igénybe vehető támogatásokra vonatkozó tájékoztatást tartalmazó leveleiből, továbbá a felperes 2006. október 10-i tárgyaláson tett személyes nyilatkozatából - megállapíthatóan felperes 2003. év végén részletes információkkal rendelkezett a konstrukcióról, igénybevételének lehetőségéről, feltételeiről, ezen információk ismeretében arra a következtetésre

jutott, a konstrukció nem felel meg a jogszabályoknak, ezért nem írta alá a lakástakarék-szerződést.

A rendelkezésre álló adatokból az is megállapítható, ebben az időszakban felperes még nem rendelkezett lakástakarék-szerződéssel.

Mindezeket figyelembe véve azt kellett megállapítani, az érdekeltségi hozzájárulás mérséklése alapszabályban meghatározott feltételeinek a felperes sem a 14/2005.(08.30.) Kgy. számú határozat, sem pedig a 3/2006.(05.16.) Kgy. számú alperesi határozat meghozatala időpontjában nem felelt meg. Önmagában azzal sem szerezhette jogosultságot, hogy utóbb 2004. márciusában - egyebekben nem az érdekeltségi hozzájáruláshoz kapcsolódóan, az alapszabályban rögzített formában - maga is kötött lakástakarék szerződést.

Az adott tényállás mellett tehát az alperes terhére sem az együttműködési, tájékoztatási kötelezettség megsértése, sem a joggal való visszaélés nem volt megállapítható. A támadott alperesi határozatok tehát a keresetben megjelölt tartalmi okból sem jogszabálysértőek.

Helytálló ezért az elsőfokú bíróság keresetet elutasító határozata.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes áfát is magában foglaló, a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3. § (5) bekezdése alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2008. február 1.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Felker László s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiss Sándorné
tisztviselő